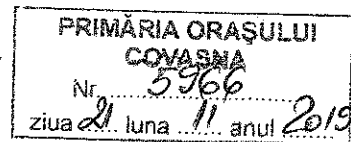

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BRAȘOV
B-DUL EROILOR NR.5
BRAȘOV
SECȚIA CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

*Secretar inf. Cons. Local
Cov. 28.11.*

Destinatar:
CONSILIUL LOCAL AL ORĂȘULUI
COVASNA
COVASNA, Str. PIAȚA LIBERTĂȚII,
nr. 1, județul COVASNA

DOSARUL NR. 270/119/2019
Materia: Contencios administrativ și fiscal
Stadiul procesual al dosarului: Recurs
Obiectul dosarului: acțiune prefect – tutelă
administrativă
Complet: recurs c4 nou

f

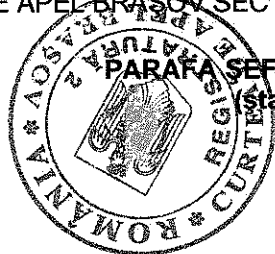
*Dna Verica M.
inf. inst. civ. de
atrib. inf. practica
cu Dosar - c4 nou*

COMUNICARE HOTĂRÂRE CIVILĂ

NR. 861/2019 DIN DATA DE 17 Octombrie 2019

Stimată doamnă/Stimate domn,

vă comunicăm, alăturat, copia hotărârii civile nr. 861/2019, pronunțată la data de 17 Octombrie 2019,
de către CURTEA DE APEL BRAȘOV SECȚIA CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL.

PARAFA SEFULUI INSTANȚEI
(stampila)

Grefier,

M.D. 18.11.2019 11:14:35, nr. comunicare: 2 din 2

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BRAȘOV
SECȚIA CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

Dosar nr. 270/119/2019

ÎNCHEIERE

Ședința publică de la 10 Octombrie 2019

Completul constituit din:

PREȘEDINTE Tiberiu-Adrian Vîrgolici

Judecător Mihaela Zup

Judecător Demis Marius Spărios

Grefier Maria Dascălu

Pe rol fiind soluționarea recursului declarat de reclamantul Prefectul Județului Covasna împotriva sentinței civile nr. 518/26.06.2019 pronunțată de Tribunalul Covasna, Secția civilă, în dosarul nr. 270/119/2019, având ca obiect „acțiune prefect – tutelă administrativă”.

La apelul nominal făcut în ședință publică, la prima și la a doua strigare, se constată lipsa părților.

Procedura de citare este legal îndeplinită cu părțile, fiind realizată potrivit art. 154 alin. 6 teza a II- a Cod procedură civilă, în baza Protocolului de colaborare privind transmiterea securizată a actelor de procedură și a altor documente în format electronic.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, care învederează instanței aspectele de mai sus cu privire la prezența părților, obiectul litigiului și modul de îndeplinire a procedurii de citare precum și faptul că recursul declarat de reclamantul Prefectul Județului Covasna este declarat prin consilier juridic Marian Porumboi cu împuternicire la fila 8 și este scutit de la plata taxei judiciare de timbru conform art. 3 alin. 1 din Legea nr. 554/2004. Prin cererea de recurs se solicită judecarea cauzei în lipsă.

În cauză, la data de 16.09.2019 intimatul pârât Consiliul Local al Orașului Covasna a formulat întâmpinare, din care un exemplar a fost comunicat, potrivit mențiunilor grefierului arhivar de la fila 24 și a dovezii de comunicare de la fila 30. Prin întâmpinare se solicită judecarea cauzei în lipsă.

Recurentul reclamant a formulat la dosar răspuns la întâmpinare.

Totodată, se arată că în cauza dedusă judecării, până la primul termen de judecată, a fost îndeplinită procedura regularizării prevăzută de art. XVII din Legea nr. 2/2013.

Nemaifiind alte cereri formulate și nici alte incidente de soluționat, instanța constată cauza în stare de judecată și având în vedere că s-a solicitat judecarea cauzei în lipsă, în baza actelor existente la dosar, reține cauza în pronunțare.

CURTEA

Având nevoie de timp pentru a delibera în conformitate cu dispozițiile art. 396 alin.1 Cod de procedură civilă, urmează a amâna pronunțarea cauzei;

Pronunțarea hotărârii urmează a se face în condițiile art.396 alin.2 Cod procedură civilă, prin punerea soluției la dispoziția părților prin mijlocirea grefei instanței.

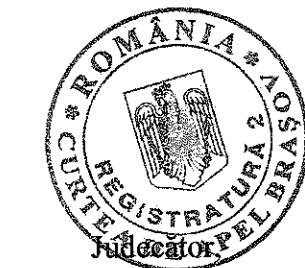
DISPUNE:

Amână pronunțarea în cauză la data de 17 octombrie 2019.

Pronunțată în ședința publică, azi 10 Octombrie 2019.

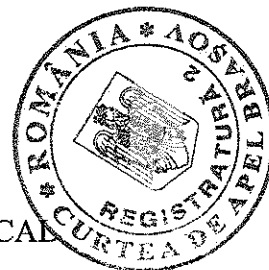
Președinte,
Tiberiu-Adrian Vîrgolici

Judecător,
Mihaela Zup

Judecător
Demis Marius Spărios

Grefier,
Maria Dascălu

ROMÂNIA

CURTEA DE APEL BRAȘOV
SECȚIA CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

DECIZIA Nr. 861/R/2019

Ședința publică de la 17 Octombrie 2019

Completul constituit din:

PREȘEDINTE Tiberiu-Adrian Virgolici

Judecător Mihaela Zup

Judecător Demis Marius Spărios

Grefier Maria Dascălu

Pentru astăzi fiind amânată pronunțarea asupra recursului declarat de reclamantul Prefectul Județului Covasna împotriva sentinței civile nr. 518/26.06.2019 pronunțată de Tribunalul Covasna, Secția civilă, în dosarul nr. 270/119/2019, având ca obiect „acțiune prefect – tutelă administrativă”.

Dezbaterile în cauza de față, au avut loc în ședința publică din data de 10 octombrie 2019, când părțile au lipsit, iar consemnările din încheierea de ședință din acea zi, fac parte integrantă din prezenta hotărâre, iar instanța în baza art. 396 alin.1 Cod procedură civilă având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea la data de 17 octombrie 2019.

CURTEA

Deliberând asupra recursului de față, constată:

Prin sentința civilă nr. 518/26.06.2019 pronunțată de Tribunalul Covasna – Secția Civilă s-a dispus respingerea acțiunii formulate de reclamantul Prefectul Județului Covasna în contradictoriu cu pârâțul Consiliul Local al Orașului Covasna.

Împotriva acestei hotărâri, reclamantul Prefectul Județului Covasna a declarat – în termenul legal - recurs, prin care a solicitat casarea în întregime a sentinței civile nr. 518/26.06.2019 a Tribunalului Covasna și, pe cale de consecință, admiterea cererii introductive de instanță.

În motivarea cererii de recurs formulate recurentul – reclamant a arătat că soluția primei instanțe a fost dată cu încălcarea, respectiv cu aplicarea greșită a normelor de drept material. Cadrul legal aplicabil speței este reprezentat de prevederile Codului civil (art. 868 alin. 1 și art. 874 alin. 1) și ale Constituției României (art. 136 alin. 4). Astfel, din interpretarea gramaticală a tezei a II-a a art. 136 alin. 4 din Constituția României reiese că legiuitorul constituant face o distincție clară, pe de o parte, între dreptul de administrare și dreptul de folosință gratuită a bunurilor proprietate publică, ca drepturi reale corespunzătoare proprietății publice, iar pe de altă parte, între instituțiile publice și instituțiile de utilitate publică, ca beneficiari ai acestor drepturi reale, noțiuni care se exclud reciproc. O primă concluzie este aceea că dreptul de folosință gratuită a bunurilor proprietate publică aparține exclusiv instituțiilor de utilitate publică, deci nu și instituțiilor publice care, în schimb, pot fi titulare ale dreptului de administrare.

În ceea ce privește noțiunea de „instituție de utilitate publică”, recurentul – reclamant a susținut că acestea nu pot fi decât persoane juridice de drept privat, iar recunoașterea/obținerea statutului de utilitate publică de către o entitate juridică se face în mod expres, printr-un act normativ. Recurentul – reclamant a invocat dispozițiile art. 41 alin. 1 lit. a) din O.G. nr. 26/2000 potrivit cărora „recunoașterea utilității publice conferă asociației sau fundației dreptul de a i se atribui în folosință gratuită bunurilor proprietate publică” și a arătat că, obținerea statutului de utilitate publică se face în mod explicit în temeiul unui act normativ, iar existența acestui statut

nu poate fi prezumată în lipsa unui act normativ expres, astfel cum în mod greșit a procedat instanța în cazul de față. Foarte important de menționat este faptul că noțiunea de „instituție de utilitate publică” a fost definită de către legiuitor, la art. 5 lit. a) din O.U.G. nr. 57/2019 privind Codul administrativ. Față de cele ce preced, se desprinde o a doua concluzie în sensul că dreptul de folosință gratuită a bunurilor proprietate publică aparține exclusiv instituțiilor de utilitate publică, care sunt persoane juridice de drept privat, obținând acest statut de utilitate publică în temeiul și în condițiile legii. Or, în speța de față beneficiara dreptului de folosință gratuită asupra imobilului situat în domeniul public al orașului Covasna este Direcția Sanitar Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor Covasna care, în conformitate cu anexa 2 la H.G. nr. 1415/2009, este o persoană juridică de drept public, mai exact o instituție publică cu personalitate juridică aflată în subordinea A.N.S.V.S.A. Soluționând speța, instanța de fond a ajuns la concluzia eronată potrivit căreia DSVSA Covasna este o instituție publică de interes public și de utilitate publică, pe motiv că aceasta desfășoară activități în interesul publicului, așa cum reiese din O.G. nr. 42/2004 privind organizarea activității veterinare. Trecând peste faptul că noțiunea de „instituție publică de interes public și de utilitate publică” nu există în sistemul nostru de drept, dacă am urma linia de gândire a instanței de fond, care se îndepărtează de la cadrul legal aplicabil speței, ajungem la teza potrivit căreia orice instituție publică care desfășoară activități în interesul publicului este o instituție de utilitate publică și, deci, poate beneficia de folosință gratuită a unui bun proprietate publică, fapt ce nu poate fi primit, întrucât contravine art. 136 alin. 4 din Constituția României, instanța de fond neținând seama de dispozițiile art. 38¹ din O.G. nr. 26/2000.

Recurentul – reclamant a mai susținut inaplicabilitatea în prezenta speță a prevederilor art. 2 lit. m) și art. 2 lit. r) din Legea nr. 554/2004 a contenciosului administrativ, prevederile art. 2 lit. m) și art. 2 lit. r) din Legea nr. 554/2004, invocate de prima instanță, fiind neesențiale și insuficiente în soluționarea speței, întrucât desfășurarea de către o entitate juridică a unei activități de interes public nu o transformă într-o instituție de utilitate publică, fiind necesară obținerea expresă a statutului de utilitate publică, în condițiile legii.

În drept recurentul – reclamant a invocat dispozițiile art. 483 coroborat cu art. 488 alin. 1 pct. 8 și art. 498 alin. 1 Cod procedură civilă, art. 20 din Legea nr. 554/2004.

Cererea de recurs este scutită de plata taxei judiciare de timbru conform art. 3 alin. 1 din Legea nr. 554/2004 coroborat cu art. 28 din O.U.G. nr. 80/2013.

Intimatul – pârât Consiliul Local al Orașului Covasna a formulat întâmpinare, prin care a solicitat respingerea cererii de recurs ca nefondată și menținerea hotărârii recurate ca fiind temeinică și legală.

Intimatul – pârât a invocat dispozițiile art. 124 din Legea nr. 215/2001 a administrației publice (dispoziții care sunt în vigoare și nu au fost abrogate) stabilesc că și „serviciile publice” pot primi în folosință gratuită bunuri din domeniul public al localității, pe termen limitat, iar serviciu public – de stat – este și Direcția Sanitar Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor Covasna conform art. 4 lit. a) și art. 5 din O.G. nr. 42/2004. Nu se poate reține nici posibilitatea legală a acordării unui drept de administrare pentru D.S.V.S.A. având ca obiect spațiul din imobilul proprietate publică, iar bunurile proprietate publică pot fi închiriate sau concesionate doar în baza unei licitații publice.

În drept intimatul – pârât a invocat dispozițiile art. 205-208 Cod procedură civilă.

Părțile nu au solicitat administrarea altor probe noi în recurs.

Analizând sentința atacată prin prisma motivelor de recurs invocate de către recurentul – reclamant Prefectul Județului Covasna Curtea constată că prezentul recurs este nefondat, urmând a fi respins pentru următoarele considerente :

Recurentul – reclamant a invocat drept motiv de reformare a sentinței civile nr. 518/26.06.2019 a Tribunalului Covasna greșita aplicare a normelor de drept material, susținând că, raportat la dispozițiile art. 868 alin. 1 și art. 874 alin. 1 Cod civil și art. 136 alin. 1 din Constituția României, în mod greșit a reținut prima instanță că dreptul de folosință gratuită asupra unui imobil proprietate publică a fost legal constituit în favoarea Direcției Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor Covasna, motiv care se încadrează în cazul de casare prevăzut de art. 488 alin. 1 pct. 8 Cod procedură civilă, dar care este nefondat.

Curtea reține că, darea în folosință gratuită a unor bunuri proprietate publică reprezintă o modalitate specifică de utilizare a bunurilor aparținând domeniului public, iar dreptul de folosință constituit prin H.C.L. nr. 10/31.01.2019 a Consiliului Local Covasna reprezintă o formă de exercitare a dreptului de proprietate publică.

Într-adevăr, dispozițiile art. 874 alin. 1 din Codul civil și art. 136 alin. 1 din Constituția României statuează că pot fi beneficiare ale dreptului de folosință asupra bunurilor proprietate publică „instituțiile de utilitate publică”, însă dispozițiile art. 124 din Legea nr. 215/2001 statuează că se încadrează în sfera beneficiarilor dreptului de folosință gratuită asupra bunurilor proprietate publică nu doar persoanelor juridice fără scop lucrativ, care desfășoară activitate de binefacere sau de utilitate publică, ci și *serviciile publice*.

În contextul în care dispozițiile art. 874 alin. 1 din Codul civil utilizează noțiunea de „instituție de utilitate publică”, fără a o defini, iar nu noțiunea de „persoană juridică de drept privat de utilitate publică” și dispozițiile Legii administrației publice locale nr. 215/2001 reprezintă normă specială în raport de prevederile Codului civil, în mod corect a reținut prima instanță că prevederile art. 124 din Legea nr. 215/2001 (care nu au fost declarate neconstituționale) sunt aplicabile în cauză, iar în temeiul acestor dispoziții legale, dreptul de folosință gratuită, pe termen limitat (10 ani), a fost în mod legal constituit în favoarea Direcției Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor Covasna asupra unui imobil proprietate publică a Orașului Covasna, prin dispozițiile H.C.L. nr. 10/2019 a Consiliului Local Covasna.

Astfel, potrivit art. 124 din Legea nr. 215/2001 „Consiliile locale și consiliile județene pot da în folosință gratuită, pe termen limitat, bunuri mobile și imobile proprietate publică sau privată locală ori județeană, după caz, persoanelor juridice fără scop lucrativ, care desfășoară activitate de binefacere sau de utilitate publică ori *serviciilor publice*”.

Or, indiferent dacă Direcția Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor Covasna poate fi sau nu încadrată în categoria „instituțiilor de utilitate publică” avute în vedere de textele art. 874 alin. 1 din Codul civil și art. 136 alin. 1 din Constituția României, invocate de recurentul – reclamant, această instituție publică se încadrează în categoria „serviciilor publice” conform art. 124 din Legea nr. 215/2001.

Pentru analizarea noțiunii de „serviciu public” (iar nu pentru analizarea noțiunii de „instituție de utilitate publică”, astfel cum susține recurentul – reclamant), în mod corect, prima instanță a avut în vedere dispozițiile art. 2 alin. 1 lit. m) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, care definesc serviciul public ca fiind „activitatea organizată sau, după caz, autorizată de o autoritate publică, în scopul satisfacerii unui interes legitim public”, interesul legitim public fiind definit de art. 2 alin. 1 lit. r) din Legea nr. 554/2004 ca reprezentând „interesul care vizează ordinea de drept și democrația constituțională, garantarea drepturilor, libertăților și îndatoririlor fundamentale ale cetățenilor, satisfacerea nevoilor comunitare, realizarea competenței autorităților publice”.

În speță, conform dispozițiilor art. 5 lit. c) din O.G. nr. 42/2004, direcțiile sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor județene sunt instituții publice cu personalitate juridică, aflate în subordinea Autorității Naționale Sanitar Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor, prin intermediul cărora se realizează serviciile sanitar – veterinar de stat.

În condițiile în care, potrivit art. 6² din O.G. nr. 42/2004, Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor are drept scop “apărarea sănătății animalelor, protecția animalelor, prevenirea transmiterii de boli de la animale la om, siguranța alimentelor de origine animală destinate consumului uman, salubritatea furajelor pentru animale și protecția mediului, în raport cu creșterea animalelor, identificarea și înregistrarea animalelor, cu excepția ecvinelor” și “realizarea siguranței alimentelor, de la producerea materiilor prime până la distribuirea alimentelor către consumator”, iar potrivit art. 1 din același act normativ “Apărarea sănătății animalelor, protecția animalelor, prevenirea transmiterii de boli de la animale la om, siguranța alimentelor de origine animală destinate consumului uman, salubritatea furajelor pentru animale și protecția mediului, în raport cu creșterea animalelor, constituie o problemă de stat”, este evident că activitatea Direcției Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor Covasna – ca instituție publică subordonată A.N.S.V.S.A. - se realizează în scopul satisfacerii unui interes legitim public, încadrându-se în categoria serviciilor publice.

